

Forslagsstillerne finder det, som straffeloven er formuleret, mere naturligt, at prøveløsladelsestidspunktet udskydes, hvis den pågældende under afsoningen har givet anledning til disciplinære problemer eller begået kriminalitet.

Ad 10

Forslagsstillerne finder det helt uacceptabelt, at afsonere med langvarige straffe kort tid efter indsættelsen til afsoning placeres i åbne fængsler.

Justitsministeren har således selv oplyst, at tilladelse til afholdelse af en skiferie for en gruppe afsonere fra statsfængslet i Jyderup bl.a. blev givet til flere personer, der i 1994 og 1995 var idømt adskillige års fængsel for narkohandel.

Ad 11

Forslagsstillerne finder, at fængselsledelsen bør bemyndiges til omgående og på eget initiativ at flytte indsatte, der begår kriminalitet, sætter sig ud over de disciplinære forskrifter eller optræder som overfanger over for andre.

Forslagsstillerne finder, at der er et påtrængende behov for at kunne beskytte indsatte mod de stærke medindsatte, og at det bedst kan gøres ved at flytte de stærke indsatte, fordi deres magt typisk består i, at deres blotte tilstedeværelse skaber frygt hos medindsatte. Derved kan de tvinge medindsatte til at foretage eller undlade handlinger.

Ad 12

Forslagsstillerne ønsker at pege på mulighederne for, at udvalgte grupper, herunder grupper, der afsoner i weekendfængsel, indsættes på særligt åbne institutioner med et minimum af vagtpersonale og forsorgspersonale. Vedligeholdelsen af institutionen og den daglige drift bør forsøgsvis i højere grad overlades til de indsatte selv.

Ad 13

Som anført under de almindelige bemærkninger finder forslagsstillerne det mest hensigtsmæssigt at oprette 2 små særligt sikrede fængsler med plads til i alt ca. 50 stærke indsatte.

Fængslerne skal anvendes til hensættelse straks efter dom af domfældte, der er dømt for en sådan kriminalitet, at det efter de øvrige oplysninger om pågældende må befrygtes, at de under afsoningen vil udøve en negativ indflydelse på andre indsatte. Endvidere skal personer, der afsoner i andre lukkede eller åbne anstalter, kunne overflyttes til de særligt sikrede anstalter, såfremt der er bestemte grunde til at

tro, at de pågældende udøver en stærk negativ indflydelse på medindsatte.

Som omtalt under de almindelige bemærkninger har en arbejdsgruppe under Direktoratet for Kriminalforsorgen i en rapport fra marts 1996 peget på nødvendigheden af, at visse indsatte med en negativt dominerende indflydelse hensættes i særlige afsoningssteder.

Problemerne med disse indsatte er så massive, at de nuværende muligheder som f.eks. anbringelse i strafcelle eller enrum slet ikke er tilstrækkelige.

Denne lille gruppe stærke fanger har så negativ indflydelse på fængselsmiljøet, at det er helt nødvendigt, at disse fanger flyttes, for at resocialiseringsbestrebelse for det store flertal af de indsatte kan leve op til deres formål.

Det fremgår af den omtalte rapport, at forholdene er stærkt problematiske i alle institutioner, og at problemerne udspringer af, at de mest dominerende indsatte bruger deres position til at udnytte andre afsonere til at forbedre egen position.

Der anvendes midler, som ikke har været brugt tidligere. Både indsatte og ansatte frygter for, at fremstillede trusler skal blive ført ud i livet.

Forholdene har medført, at andre indsatte ikke tør tage arbejde på bestemte arbejdspladser eller deltage i fritidsaktiviteter, lader sig udnytte økonomisk og socialt, presses til at være håndlangere, presses til at udeblive fra udgang eller til at undvige eller tvinges til at gå i frivilligt enrum.

Arbejdsgruppen frygter endvidere, at de stærke indsatte position kan skabe en sådan frygt hos de ansatte, at personalet bliver mere tilbageholdende med at skride ind over for denne gruppe indsatte. Samtidig kan det være svært for personalet at gennemføre disciplinærsager.

Forslagsstillerne finder, at oprettelsen af 2 nye, mindre fængsler på den mest effektive måde vil afskære de personer, der anbringes der, fra at udøve en negativ indflydelse på medindsatte.

Erfaringen viser, at den omstændighed, at stærke fanger befinder sig i samme bygning som andre indsatte, giver dem mulighed for at gøre deres negative indflydelse gældende.

Rapportens oplysninger blev bekræftet ved Retsudvalgets besøg i Vridsløse Statsfængsel i september 1996.

Ad 14

Forslagsstillerne forestiller sig sanktionen anvendt over for personer, der er idømt kortvarige fængselsstraffe, og som må skønnes ikke at give disciplinære problemer eller have særlig brug for sociale hjælpeforanstaltninger under fængselsopholdet.